

Der er ingenting, der maner

Der er ingenting, der maner som et flag,
der gaar til top, Mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op
og det vajer under saling som en flammende befaling,
aah men ogsaa som en hvisken om set største,
som vi ved: Ikke din og ikke min,
men hele folkets e - vighed.

Det har vajet for de slæter
hvorved vi og vort blev til,
over fredens milde toner,
over kampens vilde spil.
Det var forrest; naar de sejred
det var med dem naar de fejred -
langt fra hjemmet - hjemmet fester,
det var raabet, naar de stred,
og det sidste suk i bølgen,
naar det stolte skib gik ned.

Derfor blotte vi vort hoved.
hver flaget gaar til top
mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op.
Det er vore drømmes tolk.
det er baade land og folk.-
Iad dit hvide kors forkynde
for hver fremmed havn og red
- omend hele verden strides: -
Iad dit Bannet, der er Fred

Melodi

(en sømand elsker)

Nu slutter vi for denne gang
et festligt sammenvær
og synger her en lille sang
for Dannebrog især
"Vi haaber at
den stadig maa bestaa
og mange venner faa.

Paa denne store klippe
hos frænder imod nord
vi knyttet har et venskabsbaand
som i vort hjerte bor
"og haaber paa
det stadig maa bestaa
endu i mange aar".